

55. Det var ved Paasketide.

55

Tempo di marcia.

(Krigen derovre.)

N.P. Hillebrandt.

1. Det var ved Paaske-ti - de, vi skul-de plø-je til, da Kongen lod os vi - de, at

Ty-sken var paa Spil. Fra Plo-ven vi da spænd-te, tog Sa - be-len ved Lænd, og

He-ste-he vi sendte Krigs-mi - ni - ste-ren. Be-klemt Farvel vi sag-de til

Pi-gen i vort Hjem, men Hur-ra man os brag-te, hvor vi drog frem; saa

sloges vi for Lan-det, nu hvi-le vi og vil for-tæl-le Jer, hvor-dan det er gaa-et til.

2. Vi drog da mod Sønder og viste Dannebrog,
 Der traf vi danske Bønder, som talte Tyskens Sprog;
 Da mærked vi vor Fjende, han maatte være snild,
 Da saa vi, det var inte gaaet rigtigt til.
 Os Bonden kom i Møde som Landsmand det er vist!
 De store gik og gøede og bed til sidst.
 Ved Bov de vilde skrække os med en vældig Hær.
 Vi kom-de maatte strække for os Gevær.

3. Den femte Juni Fjenden stak atter Næsen frem.
 Det vared' kort, forinden han trak den atter hjem,
 Det hued' ham ej, saadan som vi gik paa, parat
 Med Bajonetten og „den tapre Landsoldat“.
 Da saa vi observerte, han trængte ej til mer,
 Vi skiltes og marcherte til vort Kvarter;
 Men vover han til Slesvig sig atter næsvis hen,
 Da, Kammerater! ses vi vel nok igjen.